DE VLAAMSE MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

NOTA AAN DE LEDEN VAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse besluiten inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden
Definitieve goedkeuring

Bijlagen:
- het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse besluiten inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden;
- het advies van de Raad van State, d.d. 31 mei 2018.

1. INHOUDELIJK

1. Algemene samenvatting

Dit ontwerpbesluit omvat een aantal wijzigingen in de VIPA-reglementering. In voorkomend geval kon het advies van het Raadgevend Comité bij het agentschap Zorg en Gezondheid niet worden aangevraagd gezien dat comité nog niet operationeel is, niettegenstaande de Vlaamse Regering de leden ervan in haar vergadering van 22 december 2017 heeft aangeduid.

Overkoepelend in de VIPA regelgeving:

- **Stedenbeleid**. Gezien de wijziging van de regelgeving vanuit het beleidsveld Stedenbeleid, worden in de VIPA-regelgeving aanpassingen gedaan daar waar men verwees naar het ondertussen opgeheven decreet van 13 december 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Stedenfonds (opgeheven door het decreet van 2 december 2016 tot wijziging van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds en tot opheffing van het decreet van 13 december 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Stedenfonds (B.S.30/12/2016)). Daar waar kan, wordt nu verwezen naar het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds, of worden de bedoelde grootsteden (nl. Gent en Antwerpen) in de VIPA regelgeving benoemd.

- **Omgevingsvergunning.** Gezien de wijzigingen aan de regelgeving betreffende de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning, wordt in de VIPA regelgeving overal waar sprake is van de stedenbouwkundige vergunning ook de Omgevingsvergunning toegevoegd. Aangezien beide begrippen tegelijkertijd blijven bestaan, worden ze beide vermeld in de VIPA regelgeving.

Aanpassingen aan het klassieke procedurebesluit (BVR 8 juni 1999):

- Expliciet van toepassing maken van de **wetgeving overheidsopdrachten**.

- Aanpassing aan formulering artikel 2ter met betrekking tot de **ongeoorloofde verwantschap**. De aanvrager en de eigenaar van de grond waarop een project wordt voorzien of de aanvrager en de houder van de zakelijke rechten op de grond waarop een project wordt voorzien, worden geacht een ongeoorloofde verwantschapsband te hebben wanneer de eigenaar van de grond of de houder van de zakelijke rechten op de grond een natuurlijke persoon is of een vennootschap met rechtspersoonlijkheid met uitzondering van de coöperatieve vennootschap die erkend is door de Nationale Raad voor de Coöperatie, en indien de ene rechtstreeks of onrechtstreeks de bevoegdheid in rechte of in feite heeft om bij de andere een beslissende invloed uit te oefenen op de aanstelling van de meerderheid van de leden van het bestuursorgaan of op de oriëntatie van het beleid. Om de controle op deze voorwaarden te kunnen doen, moet het aanvraagdossier tot het bekomen van een akkoord infrastructuurforfait de daartoe vereiste bewijsstukken bevatten.
  Er wordt via deze wijziging rekening gehouden met het nieuwe vennootschapsrecht waarin het begrip van handelsvennootschap wordt opgeheven. Daarnaast wordt er een uitzondering voorzien voor de coöperatieve vennootschap. Een coöperatieve vennootschap wordt in haar winstuitkering reeds beperkt door de regels van de Nationale Raad van de Coöperatie die het dividend beperkt tot 6% van het kapitaal. Hierdoor wordt het risico van afleiding van overheidsmiddelen in belangrijke mate beknot. Bovendien laat die vennootschapsvorm ook bepaalde structuren toe waarbij er onvermijdelijk verwantschapsbanden bestaan. In de praktijk is het mogelijk dat de ouders en familieleden zowel invloed wensen uit te oefenen op een coöperatieve met de infrastructuur als op de rechtspersoon die instaat voor de exploitatie. De keuze voor een coöperatie voor de infrastructuur kan ingegeven zijn omdat men het kapitaal wenst open te zetten voor de minderheidsaandeelhouders die van een beperkte winstuitkering kunnen genieten.
  In geval van een andere vennootschapsvorm of als natuurlijke personen de infrastructuur ter beschikking stellen, dient nagegaan te worden of er geen wederzijds beïnvloeding bestaat tussen de verstrekker van de infrastructuur enerzijds en de gebruiker van de infrastructuur anderzijds, via bvb. de Raad van Bestuur of een aandelenparticipatie.

- **Aankoop zonder verbouwing**; bijkomende voorwaarden worden bepaald waaraan de aankoop moet voldoen en procedurestappen worden verfijnd. De bijkomende voorwaarden bepalen dat het moet gaan om een gebruiksklaar gebouw (geen aankoop op plan), de aanvrager mag nooit enige eigenaar geweest zijn en de aankoop dient ook de grond of het grondaandeel te bevatten. Naar procedure wordt naar analogie met nieuwbouw de uitbetaling van de subsidies opgedeeld in schijven: 90% bij de eigendomsoverdracht (verlijden van de akte) en 10% na een gunstige eindevaluatie. Indien het gaat om een eigendomsoverdracht in het kader van een opdracht voor werken, wordt het gunningsdossier van die opdracht ter beschikking gehouden.

- **Zakelijk recht.** Voor de ontvankelijkheid van een dossier wordt een bepaling versoepeld: het is voldoende om een bewijs aan te leveren dat men over een genotsrecht beschikt of zal beschikken. Thans bepaalt artikel 20, §1, tweede lid, van het besluit onder meer dat het Fonds moet beschikken over de authentieke akte waaruit blijkt dat de aanvrager over een genotsrecht beschikt als vermeld in artikel 12 van het decreet, vóór de subsidiebelofte voor het project kan worden gegeven. Wat betreft de aankoop is dit echter in tegenstrijd met artikel 21, eerste lid, van het besluit, waar eigenlijk bepaald wordt dat pas na de ontvangst van de subsidiebelofte de authentieke akte voor de aankoop kan worden verleden. Er wordt voorzien dat:
  - bij de aanvraag (+het onderzoek ontvankelijkheid): een bewijs dient geleverd dat de aanvrager over een genotsrecht als vermeld in artikel 12 van het decreet beschikt of zal beschikken;
  - bij de betaling van de investeringssubsidie voor aankoop: de betaling kan gebeuren nadat de authentieke akte bij het Fonds is ingediend;

- bij de betaling van de investeringssubsidie voor louter uitrusting en meubilering: als het bewijs van het effectief genotsrecht nog niet werd geleverd, moet dat alsnog geleverd worden opdat de betaling kan gebeuren;
- bij de betaling van de eerste schijf bij werkzaamheden: aanpassing van artikel 24: als het bewijs van het effectief genotsrecht nog niet werd geleverd, moet dat alsnog geleverd worden opdat de betaling kan gebeuren (authentieke akte of geregistreerde onderhandse akte).

- Een aantal technische aanpassingen

Wijzigingen aan het VIPA besluit betreffende de algemene leiding, de werking, het beheer en de vertegenwoordiging:

- In dit besluit wordt nog verwezen naar het besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2003 tot regeling van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de hoofden van de intern verzelfstandigde agentschappen van de Vlaamse overheid", dit wordt aangepast met verwijzing naar het actuele besluit: "het besluit van de Vlaamse Regering van 30 oktober 2015 tot regeling van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de hoofden van de departementen en van de intern verzelfstandigde agentschappen".

Alle VIPA sectorbesluiten:

- **Gedeeltelijke subsidies voor nieuwbouw en uitbreiding.** Het mogelijk maken van een gedeeltelijke subsidie voor nieuwbouw en uitbreiding in alle sectoren. Dit wordt gedaan om projecten, die geen subsidies vragen voor de ruwbouwfase omdat men daar bijvoorbeeld al het bevel van aanvang tot de ruwbouw heeft gegeven, of buiten VIPA een ruwbouw realiseert, een beperkte betoelaging te geven. In het verleden werd dit benaderd als een verbouwingsdossier, maar aangezien dit gaat om "voltooiingswerken", en niet om de renovatie van een bestaand gebouw, wordt hiertoe een aangepast subsidiemechanisme voorzien. Daarbij wordt de ruwbouw niet meer subsidiabel. De subsidies per projectenonderdeel worden vastgesteld op bepaalde percentages van de nieuwbouwsubsidies: technische uitrusting (30%), afwerking (25%) en uitrusting en meubilering (10%). Om een onderscheid te maken tussen andere projectfasen wordt de ruwbouwfase gedefinieerd. VIPA normen die van toepassing zijn op de ruwbouw, bijvoorbeeld de grootte van de ramen, maken wel nog steeds deel uit van de beoordeling, en de aanvrager kan hierover steeds voorafgaand advies over inwinnen bij het VIPA.

- **Losse uitrusting en meubilering.** Het louter nog betoelagen van losse uitrusting en meubilering wordt geschrapt in de diverse sectorbesluiten, behoudens de specifieke "bijzondere uitrusting" voor de revalidatiecentra in de sector personen met een handicap en voor een vertrouwenscentrum kindermishandeling uit de sector gezinnen met kinderen.

- **Ingrijpende duurzame renovatie**. Zeer grondige verbouwingen, waarbij de gebouwschil performant wordt gemaakt en de vernieuwing van technieken wordt gerealiseerd, kunnen, mits ze ook een optimale functionaliteit hebben, gelijkwaardig worden beschouwd als nieuwbouw. De VIPA subsidies zijn daar niet aan aangepast, want elke verbouwing wordt naar subsidies toe geplafonneerd op 75% van nieuwbouw. In de praktijk merken we dat voorzieningen, louter omwille van deze financiële beperking het bestaand patrimonium verlaten of onvoldoende grondig aanpakken. Projecten die wel deze investeringen maken, gelijkwaardig aan nieuwbouw, krijgen niet een gelijkwaardige financiële tussenkomst.
  Deze financiële beperking wordt bij alle sectoren in de klassieke financiering weggelaten. De voorwaarden waaraan dit type van verbouwingen dient te voldoen wordt bepaald in de VIPA regelgeving, en is gebaseerd op de definitie die het Vlaams Energie Agentschap hanteert voor de 'ingrijpende energetische renovatie'.

Deze benadering past ook in de doelstellingen van het klimaatfonds: het herwaarderen van het bestaand patrimonium moet een gelijkwaardige keuze zijn ten opzichte van nieuwbouw. Aangezien er nog steeds een toetsing is aan 60% van de kostenraming bij subsidiebelofte en bij eindafrekening, is er geen risico op oversubsidiëring.

- **Toepassing maximaal subsidiabele oppervlakte**. In alle sectorbesluiten wordt een regel geschrapt die stelt dat: *Bij uitbreiding van oppervlakte komt alleen de nieuw gebouwde of de aangekochte oppervlakte die samen met de oppervlakte van het behouden gedeelte van het bestaande gebouw de maximale subsidiabele oppervlakte (zoals bepaald in datzelfde sectorbesluit) niet overschrijdt, voor subsidiëring in aanmerking*. De toepassing van deze regel maakt dat gebouwen die men huurt, in erfpacht heeft, of met eigen middelen heeft gerealiseerd, eerst in mindering worden gebracht van het maximale oppervlakteplafond vooraleer er ruimte is voor oppervlakte die in aanmerking kan komen voor subsidies.

  De meeste voorzieningen uit de welzijns- en zorgsector vertrekken echter niet van een wit blad. Ze zitten met geërfde, overmaatse infrastructuur die meestal niet opgericht is voor de functie die er nu in zit. Zo kan het zijn dat een voorziening die nog nooit VIPA subsidies heeft gehad en zit met een erfenis van onaangepaste, maar nogal ruime gebouwen, geen subsidies kan krijgen voor nieuwbouw zonder dat men dat bestaande patrimonium (deels) uit gebruik neemt.
  Deze regel leidt in een heel aantal gevallen tot ongewenste effecten: beperking van de subsidiabele oppervlakte (ook in gevallen waar er in het verleden nooit eerder subsidies zijn verleend), het afzien van een investering in nieuwe infrastructuur, het dubbel in 'rekening' brengen van een project met eigen middelen (één keer heeft men zelf in een project geïnvesteerd, en daarna wordt de waarde in m² opnieuw door VIPA in mindering gebracht). Dit mechanisme beperkt ook het sociaal ondernemerschap, bijvoorbeeld wanneer men wil investeren in de realisatie van nieuwe zorgvormen, want indien het oppervlakteplaatje dit niet toelaat, zijn deze nieuwe m² niet subsidiabel.

  Een initiatiefnemer blijft een maximaal aantal subsidiabele m² hebben bepaald op basis van de parameters uit de erkenning/vergunning, en enkel de bestaande **gesubsidieerde** infrastructuur wordt in mindering gebracht (na 20 jaar kan dit terug in aanmerking komen voor verbouwingssubsidies, na 25 jaar is het project afgeschreven). Deze maximale subsidiabele oppervlakte kan dan naar keuze ingezet worden voor nieuwbouw of verbouwing, afhankelijk van de inhoudelijke keuze binnen het masterplan.

  Een aandachtspunt hierbij is dat er geen maat meer is vanuit de overheid over hoeveel oppervlakte een voorziening in totaliteit in gebruik kan hebben, enkel de maatstaf van hoeveel m² er in aanmerking kunnen komen voor subsidies. Het blijft een onderdeel van goed bestuur om hier grondig over na te denken, en de gebouwen en hun toekomstbestendigheid zowel functioneel, energetisch, en bouwtechnisch te evalueren en onderhouden. Dit hoort bij de uitwerking van een gedegen masterplan waarbinnen de VIPA projecten moeten kaderen. Meer aandacht zal in de inhoudelijke advisering en goedkeuring gaan naar het deel van de opmaak en evaluatie van het masterplan.

Specifiek in het sectorbesluit voor de verzorgingsvoorzieningen:

- **Ziekenhuizen**. Voor een beperkt aantal ziekenhuisdossiers wordt nog een goedkeuring voorzien in de klassieke financiering. Het gaat concreet om de ziekenhuisbedden gekoppeld aan de pilootprojecten zorg zoals bepaald in het BVR van 21 september 2012 (1 project betreft een beperkt aantal van 8 ziekenhuisbedden) en de reconversie k-plaatsen waarvoor een planningsvergunning werd verleend in toepassing van artikel 5 van het BVR van 18 februari 1997 en de omzendbrief van de Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin van 18

februari 2016 betreffende mogelijkheden van reconversie naar verblijven voor adolescenten met sterk verhoogde psychische kwetsbaarheid. Voor deze projecten wordt een 100% VIPA subsidiëring voorzien naar analogie met de regeling in het strategisch forfait, op basis van de VIPA bouwplafonds al voorzien in het huidig sectorbesluit. Ook bij verbouwingswerken kan de uitrusting en meubilering gesubsidieerd worden, wat vroeger niet het geval was. Voor de kosten boven plafond (afbraak bij alle ziekenhuizen en afbraak, omgevingswerken en sportinfrastructuur bij psychiatrische ziekenhuizen) worden plafonds ingebouwd, gebaseerd op de aannames in de regelgeving van het strategisch forfait.

Specifiek in het sectorbesluit voor de preventieve en ambulante gezondheidszorg:

- Een wijziging aan de manier van aanvaarden van het aantal mee te rekenen patiënten voor de wijkgezondheidscentra. De huidige werkwijze houdt geen rekening met de wachttijd van de goedkeuring van het VIPA dossier, en de mogelijke groei die in tussentijd kan gebeuren.
- Bijkomend kon het aantal via de huidige werkwijze niet op de meest recente cijfers gebaseerd worden (via het RIZIV), vandaar dat er nu gewerkt zal worden via attesten aangeleverd door de verschillende mutualiteiten.
- Een aanpassing aan artikel 21 omwille van het niet meer ter beschikking zijn van de gegevens van het "het landelijk gemiddelde voor de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering" in het jaar verslag van het RIZIV.

Specifiek in het sectorbesluit voor de gezinnen met kinderen:

- Er worden enkele wijzigingen doorgevoerd aan de bouwtechnische normen voor de kinderdagverblijven. Zo wordt bijvoorbeeld een tweede rustruimte enkel verplicht voor leefgroepen vanaf 10 kinderen, en wordt de minimale oppervlakte van een rustruimte bepaald niet per kindplaats maar per bedplaats. Deze laatste wijziging houdt rekening met het voorzien van stapelbedjes, waardoor indien men hiervoor kiest, er dus 2 kindplaatsen op 2m² gerealiseerd worden, en bijgevolg kleinere rustruimten kunnen voorzien worden.

Aanpassing aan besluit betreffende de uitrusting en apparatuur van de medisch-technische diensten van de ziekenhuizen:

- Toestelfinanciering: Het toevoegen aan artikel 4 van een financiële beperking tot 100.000 euro voor een tweede PET toestel dat in universitaire ziekenhuizen dient voor translationeel onderzoek en opleiding. Dit was verkeerdelijk nog niet opgenomen in het bovenvermelde besluit, maar was wel gestipuleerd in het protocolakkoord medische beeldvorming van 24 februari 2014.

Aanpassing aan de procedureregels infrastructuur ziekenhuizen (BVR 14 juli 2017)

- Naar analogie met de aanpassing aan de voorwaarden voor het zakelijk recht in de klassieke subsidiëring, wordt een gelijkaardige aanpassing hier gedaan aan de dossiersamenstelling van een aanvraag voor een strategisch forfait.

2. Artikelsgewijze bespreking

Hoofdstuk 1. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden

Artikel 1. De toepassing van de wetgeving overheidsopdrachten wordt expliciet toegevoegd aan de regelgeving omdat dit momenteel niet expliciet vermeld werd en naar aanleiding van juridisch advies omtrent de aankoop van gebouwen. Hierbij wordt verwezen naar het materieel toepassingsgebied: het type van investering bepaalt of de regelgeving overheidsopdrachten van toepassing is of niet. Zo behoort een toevallige aankoop, zonder dat er door de verkoper werken, diensten of leveringen ten behoeve van de aankoper worden verricht, niet tot het materieel toepassingsgebied van de wetgeving overheidsopdrachten. De verwerving (of huur) van een reeds bestaand gebouw, dat wél voldoet aan de door de aanbestedende overheid vooraf vastgestelde behoeften, valt met andere woorden wél onder het toepassingsgebied van de wet overheidsopdrachten.

Artikel 2. Een aanpassing van de regeling over de ongeoorloofde verwantschap. De handelsvennootschap wordt vervangen door een 'vennootschap met rechtspersoonlijkheid als vermeld in het Wetboek van Vennootschappen', en de uitzondering van de coöperatieve vennootschap wordt ingeschreven.

Artikel 3. Technische rechtzetting naar analogie met artikel 4 §1, 1°, c. Ook bij 2°, 3° en 4° wordt '*de aanvraag tot goedkeuring van het masterplan toegevoegd*'.

Artikel 4. Technische rechtzetting: het schrappen van art 6 punt 1°: aangezien artikel 4, § 2 waarnaar verwezen wordt niet meer bestaat.

Artikel 5. De wijziging aan het dossierstuk voor een ontvankelijk aanvraagdossier. Het is aanvaardbaar dat men voor een ontvankelijk dossier kan aantonen dat men over een zakelijk recht beschikt of *zal* beschikken.

Artikel 6.

- 1°: toevoeging van de Omgevingsvergunning aan de regelgeving.
- 2°: de dossierstukken worden geformuleerd indien het project gaat om een eigendomsoverdracht in het kader van een overheidsopdracht voor werken: het proces verbaal van voorlopige of definitieve oplevering en het overzicht van de gunningen. Aangezien het gaat om een opdracht voor werken, kan men het gunningsjabloon invullen ter verificatie van de aanbesteding.
- 3°: bijkomende voorwaarden worden geformuleerd waar de aankoop zonder verbouwing aan moet voldoen. 1° maakt het onmogelijk om een aankoop op plan te subsidiëren, het gebouw moet gebruiksklaar zijn; 2° maakt het onmogelijk een doorverkoop en terugkoop te subsidiëren ten einde VIPA subsidiëring te kunnen verkrijgen voor een gebouw waar een aanvrager al enige eigenaar van is; 3° bepaalt dat bij de aankoop van een gebouw, er steeds ook grond(aandeel) moet aangekocht worden, tenzij de aanvrager al eigenaar was van de grond. Dit kan bijvoorbeeld ingeval er een eigendomsoverdracht is van een gebruiksklaar gebouw binnen het kader van een (promotie)opdracht voor werken.

Artikel 7. toevoeging van de Omgevingsvergunning aan de regelgeving.

Artikel 8. Naar analogie met de andere kostensoorten (nieuwbouw-, uitbreidings-, verbouwingsprojecten), wordt ook bij de aankoop zonder verbouwing de laatste schijf van 10% subsidies enkel uitbetaald na een gunstige eindevaluatie (ten vroegste een jaar na ingebruikname). Een schijf van 90% van de subsidies wordt uitbetaald nadat het Fonds in het bezit is van de authentieke akte. De dossierstukken voor de eindevaluatie worden bepaald.

Artikel 9 - 10. Ingeval het aanvraagdossier enkel een dossierstuk bevatte waaruit bleek dat de aanvrager over 'een genotsrecht zal beschikken', dan moet het bewijsstuk dat hij er over beschikt toegevoegd worden aan een latere procedurestap in de regelgeving. Dit wordt gekoppeld aan de aanvraag tot betaling van de subsidies. In art 23 wordt dit stuk toegevoegd voor wat betreft de aanvraag tot betaling van subsidies ingeval van een louter uitrusting en meubilering. In artikel 24 wordt dit stuk toegevoegd voor wat betreft de aan tot betaling van de eerste schijf van subsidies voor alle andere aanvragen tot investeringsbetoelaging. In dit artikel worden er bijkomend vormvereisten (een authentieke akte of een geregistreerde onderhandse akte) vermeld. Dit wordt gekoppeld aan wat er in het gemeen recht vereist is.

Artikel 11. Schrappen van het opvragen van een authentieke akte omdat dit door bovenstaande wijziging al bij de aanvraag tot betaling bezorgd is.

Artikels 12 tem 14. de subsidiebeslissing bestaat niet meer in de huidige VIPA procedure. Er wordt verwezen naar het moment van de subsidiebelofte.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999 tot vaststelling van de totale investeringssubsidie en de bouwtechnische normen voor voorzieningen voor ouderen en voorzieningen in de thuiszorg

Artikel 15. 1° Het opheffen van de bepaling tot in mindering brengen van alle bestaande oppervlakte om de subsidiabele oppervlakte te bepalen. 2° Betreft een technische aanpassing.

Artikel 16. Opnieuw opnemen van een §2 aan artikel 5: hierdoor wordt het begrip 'projectfasen' opnieuw opgenomen in de regelgeving en wordt de mogelijkheid gecreëerd om nieuwbouw te subsidiëren voor een aantal projectenfasen, nl. de subsidiëring van nieuwbouw in projectfasen, zonder de subsidiëring van de ruwbouw. Combinaties van projectenfasen zijn mogelijk, behalve het louter subsidiëren van 'uitrusting en meubilering'. Ter verduidelijking wordt ook gedefinieerd welke onderdelen van de bouw de ruwbouw uitmaken: gevelsluiting, de bovenbouw, onderbouw en dakwerken. Deze hoofdstukken zijn naar analogie met het bouwtechnisch bestek van de VMSW benoemd.

Artikel 17. Een analoge aanpassing als in artikel 16 van dit besluit wordt doorgevoerd voor de kostensoort uitbreiding.

Artikel 18. Het mogelijk maken om een 'ingrijpende duurzame verbouwing' te subsidiëren met een plafond gelijk aan nieuwbouw. De voorwaarden waar deze verbouwing aan dient te voldoen worden gedefinieerd:

- De aanpak van 75% van de gebouwschil met performante isolatiewaarden (dak, ramen, muren …) en het vervangen van de technische installaties voor de realisatie van een optimaal binnenklimaat, zijnde de verwarming, ventilatie, …
  Op deze eerste voorwaarde wordt een uitzondering voorzien voor erfgoedgebouwen, omdat daar bijvoorbeeld niet steeds de aanpak van 75% van de gebouwschil mogelijk zal zijn. Er wordt in die gevallen per casus beoordeeld (bouwtechnisch advies) wat haalbaar is om toch te kunnen spreken van dit type van verbouwing.
- Het minimum aantal VIPA criteria duurzaamheid wordt gerealiseerd;
- Het moet ook steeds gaan om een gebouw dat een goede functionaliteit heeft, niet enkel het technische aspect wordt bekeken. Dit wordt meegenomen in de voorafgaande projectbesprekingen en in het functioneel en bouwtechnisch advies.

Artikel 19. Het opheffen van het artikel dat de aparte en bijzondere aanschaf van meubilering en uitrusting mogelijk maakt.

Artikel 20. Technische aanpassing, aangezien artikel 10 in dit besluit wordt opgeheven.

Hoofdstuk 3. Wijziging van het koninklijk besluit van 25 april 2002 betreffende de vaststelling en de vereffening van het budget van financiële middelen van de ziekenhuizen

Artikel 21. Het toevoegen aan de regelgeving van een financiële beperking voor het forfaitaire bedrag voor het tweede toestel dat dient voor translationeel onderzoek en opleiding tot 100.000 euro.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 tot regeling van de algemene leiding, de werking, het beheer en de vertegenwoordiging van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden

Artikels 22 en 23. In dit besluit wordt de verwijzing naar het oude delegatiebesluit van 2003 vervangen door een verwijzing naar het recente delegatiebesluit, nl. het besluit van de Vlaamse Regering van 30 oktober 2015 tot regeling van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de hoofden van de departementen en van de intern verzelfstandigde agentschappen.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juni 2010 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de door het agentschap Jongerenwelzijn erkende voorzieningen en vergunde diensten

Artikel 24. 1° Het opheffen van de bepaling tot in mindering brengen van alle bestaande oppervlakte om de subsidiabele oppervlakte te bepalen. 2° Betreft een technische aanpassing.

Artikel 25. De bepaling van de subsidiëring van nieuwbouw in projectfasen, zonder de subsidiëring van de ruwbouwfase. Zie ook toelichting bij artikel 16.

Artikel 26. De gelijkaardige bepaling voor de kostensoort 'uitbreiding'. Zie ook toelichting bij artikel 17.

Artikel 27. De gewijzigde subsidiëring voor een ingrijpende duurzame verbouwing. Zie ook toelichting bij artikel 18.

Artikel 28. Aanpassing gezien de wijziging in regelgeving bij Stedenbeleid.

Artikel 29. Het opheffen van het artikel dat de aparte en bijzondere aanschaf van meubilering en uitrusting mogelijk maakt.

Artikel 30. Betreft een technische aanpassing, aangezien artikel 13 in dit besluit wordt opgeheven.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de verzorgingsvoorzieningen

Artikel 31. 1° Het opheffen van de bepaling tot in mindering brengen van alle bestaande oppervlakte om de subsidiabele oppervlakte te bepalen. 2° Betreft een technische aanpassing.

Artikel 32. 1° het vervangen van §1 2de lid teneinde het mogelijk te maken een 100% subsidiëring van het VIPA bouwplafond bij nieuwbouw voor ziekenhuizen en het schrappen van *"Bij nieuwbouwwerken die als prioritair worden beschouwd met toepassing van artikel 3, § 1bis, van het koninklijk besluit van 13 december 1966 tot bepaling van het percentage van de toelagen voor de opbouw, de herconditionering, de uitrusting en de apparatuur van*

de ziekenhuizen en van zekere voorwaarden waaronder ze worden verleend, kan de Vlaamse minister, bevoegd voor het gezondheidsbeleid, dat percentage bepalen op 10 %." Deze mogelijkheid is niet meer relevant ten gevolge van de staatshervorming.

2° De bepaling van de subsidiëring van nieuwbouw van ziekenhuizen en psychiatrische verzorgingscentra (PVT) in projectfasen, zonder de subsidiëring van de ruwbouwfase. Zie ook toelichting bij artikel 16.

Artikel 33. Naar analogie met de wijzigingen hierboven in artikel 32 wordt aan artikel 10 voor uitbreidingwerken van ziekenhuizen dezelfde wijzigingen doorgevoerd.

Artikel 34. Naar analogie met de wijzigingen hierboven in artikel 32 wordt aan artikel 11 voor de subsidiëring van uitbreidingswerken van PVT's dezelfde wijzigingen doorgevoerd.

Artikel 35.
1° Net zoals bij nieuwbouw, wordt ook een verbouwing voor 100% subsidiabel bij een ziekenhuis. In het verleden was dat slechts 10%, aangezien dit voor het andere deel federaal subsidiabel was. Dit percentage wordt daarom aangepast.
2° Betreft een technische aanpassing.
3° het mogelijk maken van de ingrijpende duurzame renovatie, zie ook toelichting bij artikel 18.

Artikel 36.Het mogelijk maken van de ingrijpende duurzame renovatie voor de PVT's, zie ook toelichting bij artikel 18.

Artikel 37. Terminologiewijziging, het begrip "definitief principieel akkoord" komt uit de alternatieve financiering, terwijl de klassieke financiering spreekt over een "subsidiebelofte".

Artikel 38. Het opheffen van het artikel dat de aparte en bijzondere aanschaf van meubilering en uitrusting mogelijk maakt voor een PVT.

Artikel 39. Het huidige artikel 18 wordt vereenvoudigd en niet langer beperkt tot bepaalde diensten.

Artikel 40. Er worden voor de kosten "boven plafond", dus buiten de maximale kostprijs van 1.100 euro/m² , bijkomende plafonds in de regelgeving opgenomen. Aan de aard van de werken die boven plafond worden aanvaard wordt niets gewijzigd. De plafonds zijn gebaseerd op de financiële aannames uit de regelgeving van het strategisch forfait, namelijk:

- 10% van 1.100 euro/m² voor de kosten boven plafond voor de ziekenhuizen
- 20% van 1.100 euro/m² voor de kosten boven plafond voor de psychiatrische ziekenhuizen; dit ligt hoger omdat hierbij ook sportinfrastructuur en omgevingsaanleg kan ingebracht worden indien dit gerealiseerd wordt.

Artikel 41. De bedragen voor de kosten boven plafond dienen ook geïndexeerd te worden.

Artikel 42. Technische aanpassing omwille van het schrappen van artikel 17.

Artikel 43. Dit artikel bepaalt voor welke projecten in de ziekenhuissector een klassieke financiering nog mogelijk is door het toevoegen van een artikel 26/1.

Dit artikel bevat ook de bepalingen die verband houden met de Europese regelgeving inzake staatssteun naar analogie met het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 2017 houdende de procedureregels voor de subsidiëring van infrastructuur van ziekenhuizen en het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 2017 betreffende de subsidiëring van infrastructuur van ziekenhuizen.

Artikel 44.

- 1°, 2° en 3°: Aanpassing gezien de wijziging in regelgeving bij Stedenbeleid.

- 4°: gezien mogelijk wachttijden tussen het indienen van het dossier en de effectieve subsidiebelofte, wordt het aantal ingeschreven patiënten bekeken bij de subsidiebelofte in plaats van bij het indienen van het dossier.
- 5°: Het opheffen van de bepaling tot in mindering brengen van alle bestaande oppervlakte om de subsidiabele oppervlakte te bepalen.
- 6° technische aanpassing omwille van het opheffen van §3.

Artikel 45. De bepaling van de subsidiëring van nieuwbouw in projectfasen, zonder de subsidiëring van de ruwbouwfase. Zie ook toelichting bij artikel 16.

Artikel 46. De gelijkaardige bepaling voor de kostensoort 'uitbreiding'. Zie ook toelichting bij artikel 17.

Artikel 47. De gewijzigde subsidiëring voor een ingrijpende duurzame verbouwing. Zie ook toelichting bij artikel 18.

Artikel 48. Aanpassing gezien de wijziging in regelgeving bij Stedenbeleid.

Artikel 49. Het opheffen van het artikel dat de aparte en bijzondere aanschaf van meubilering en uitrusting mogelijk maakt.

Artikel 50. Voor het bepalen van de "verhouding van rechthebbenden en gerechtigden met verhoogde verzekeringstegemoetkoming als vermeld in artikel 37 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994" wordt nu verwezen naar het gemiddelde in Vlaanderen, in plaats van het 'landelijk' gemiddelde aangezien het RIZIV deze landelijke cijfers niet meer publiceert.

Hoofdstuk 8. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 september 2010 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor het algemeen welzijnswerk

Artikel 51. 1° Het opheffen van de bepaling tot in mindering brengen van alle bestaande oppervlakte om de subsidiabele oppervlakte te bepalen. 2° technische aanpassing.

Artikel 52. De bepaling van de subsidiëring van nieuwbouw in projectfasen, zonder de subsidiëring van de ruwbouwfase. Zie ook toelichting bij artikel 16.

Artikel 53. De gelijkaardige bepaling voor de kostensoort 'uitbreiding'. Zie ook toelichting bij artikel 17.

Artikel 54. De gewijzigde subsidiëring voor een ingrijpende duurzame verbouwing. Zie ook toelichting bij artikel 18.

Artikel 55. Aanpassing gezien de wijziging in regelgeving bij Stedenbeleid.

Artikel 56. Het opheffen van het artikel dat de aparte en bijzondere aanschaf van meubilering en uitrusting mogelijk maakt.

Artikel 57. Technische aanpassing omwille van het schrappen van artikel 12.

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 maart 2011 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de sector van de voorzieningen voor gezinnen met kinderen

Artikel 58.
- 1° Versoepelde formulering van de bouwfysische norm: de temperatuur in de rustruimte moet minimaal 18°C kunnen bedragen. Het moet er immers niet steeds zo warm zijn.

- 2° versoepeling van de bouwtechnische norm dat er steeds 2 afsluitbare rustruimten moeten zijn per leefgroepunit, ongeacht het aantal kinderen. Een tweede afsluitbare rustruimte is enkel verplicht voor leefgroepunits met meer dan 10 kinderen.
- 3° vervanging van term bij het bepalen van de minimale grootte van de rustruimte. Dit kan ingeval van gebruik van stapelbedjes per bedplaats gerekend worden.

Artikel 59. Het in het bijzonder aankopen van de video-opname apparatuur voor een vertrouwenscentrum kinderopvang blijft subsidiabel.

Artikel 60. 1° Het opheffen van de bepaling tot in mindering brengen van alle bestaande oppervlakte om de subsidiabele oppervlakte te bepalen. 2° technische aanpassing.

Artikel 61. De bepaling van de subsidiëring van nieuwbouw in projectfasen, zonder de subsidiëring van de ruwbouwfase. Zie ook toelichting bij artikel 16.

Artikel 62. De gelijkaardige bepaling voor de kostensoort 'uitbreiding'. Zie ook toelichting bij artikel 17.

Artikel 63. De gewijzigde subsidiëring voor een ingrijpende duurzame verbouwing. Zie ook toelichting bij artikel 18.

Artikel 64. Aanpassing gezien de wijziging in regelgeving bij Stedenbeleid.

Hoofdstuk 10. Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juni 2016 betreffende de subsidiëring van de uitrusting en apparatuur van de medisch-technische diensten van de ziekenhuizen en tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 april 2002 betreffende de vaststelling en de vereffening van het budget van financiële middelen van de ziekenhuizen, wat de financiering van de lasten van de voormelde uitrusting en apparatuur betreft

Artikel 65. Het toevoegen aan artikel 4 van een financiële beperking tot 100.000 euro voor een tweede PET toestel dat in universitaire ziekenhuizen dient voor translationeel onderzoek en opleiding. Dit was verkeerdelijk nog niet opgenomen in het bovenvermelde besluit, maar was wel gestipuleerd in het protocolakkoord medische beeldvorming van 24 februari 2014.

Hoofdstuk 11. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 2017 houdende de procedureregels voor de subsidiëring van infrastructuur van ziekenhuizen

Artikel 66. De aanpassing i.f.v. de ongeoorloofde verwantschap. De handelsvennootschap wordt vervangen door een 'vennootschap met rechtspersoonlijkheid als vermeld in het Wetboek van Vennootschappen', en de uitzondering van de coöperatieve vennootschap wordt ingeschreven.

Artikel 67. De wijziging aan het dossierstuk voor een ontvankelijk aanvraagdossier. Het is aanvaardbaar dat men voor een ontvankelijk dossier kan aantonen dat men over een zakelijk recht beschikt of *zal* beschikken.

Artikel 68. Ingeval het aanvraagdossier enkel een dossierstuk bevatte waaruit bleek dat de aanvrager over 'een genotsrecht zal beschikken', dan moet het bewijsstuk dat hij er over beschikt toegevoegd worden aan een latere procedurestap in de regelgeving. Dit wordt gekoppeld aan de aanvraag tot opstartbeslissing (art 15). In dit artikel worden er bijkomend vormvereisten (wanneer een authentieke akte of een geregistreerde onderhandse akte) vermeld. Dit wordt gekoppeld aan wat er in het gemeen recht vereist is.

Artikel 69. Schrappen van opvragen authentieke akte omdat dit al nu al bij de aanvraag tot opstartbeslissing bezorgd is.

Hoofdstuk 12. Slotbepalingen

Artikel 70. Het moment van verlenen van subsidiebelofte bepaalt welke regelgeving van toepassing is, behoudens

- voor het project ziekenhuizen in de pilootprojecten zorg. Daarvoor kan met toepassing van de nieuwe regelgeving een aanvullende subsidiebelofte gegeven worden
- de aanvragen van louter uitrusting en meubilering, waarvan de indiening dateert van vóór de datum van inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit en waarvoor de subsidiebelofte nog niet verleend werd, kunnen nog in aanmerking komen voor een belofte.

Artikel 71. De wijziging aan de regelgeving betreffende de toestelfinanciering (in art 21 en art 65) wordt van kracht vanaf 1 januari 2019.

2. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

De meeste aanpassingen aan de regelgeving hebben een zekere impact op de interne budgetbesteding van dossiers bij VIPA, zowel mogelijks in meer als in min. Maar aangezien het VIPA steeds beschikt over een gelimiteerd budget, zullen alle wijzigingen binnen dat budget opgevangen moeten worden.

Het advies van de Inspectie van Financiën werd verleend op 15 december 2017 en luidt als volgt: "IF kan akkoord gaan met het voorstel. Het begrotingsakkoord is vereist (dossier Vlaamse Regering)."

Het begrotingsakkoord werd verleend op 9 februari 2018.

3. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

Er is een impact op de lokale besturen die ook VIPA aanvragers zijn. Er zijn bijkomende subsidiemogelijkheden gecreëerd die eerder niet mogelijk waren (gedeeltelijke betoelaging van nieuwbouw, betoelagen van een ingrijpende energetische renovatie) en er zijn enkele vereenvoudigingen en verduidelijkingen aan de bestaande procedure doorgevoerd (zakelijk recht bij ontvankelijkheid, voorwaarden waaraan een aankoop dient te voldoen).

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

De wijzigingen hebben geen impact op het personeelbestand.

5. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

Reguleringsimpactanalyse

Gezien het louter gaat om procedurele aanpassingen, aanpassingen aan de regelgeving omwille van wijzigingen in de regelgeving van andere beleidsdomeinen en administratieve vereenvoudiging is een reguleringsimpactanalyse niet vereist.

Wetgevingstechnisch en taalkundig advies

Het advies 2017/451 dateert van 19 december 2017. De nodige wijzigingen werden doorgevoerd.

6. ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

Op 31 mei 2018 heeft de Raad van State advies 63.433/3 over het ontwerpbesluit uitgebracht. Aan de opmerkingen van de Raad van State wordt als volgt gevolg gegeven:

- Opmerking 3.3.: volgens de Raad van State ontbeert artikel 50 van het ontworpen besluit, dat ertoe strekt een wijziging aan te brengen in de specifieke subsidiëringvoorwaarden voor de wijkgezondheidscentra, rechtsgrond. Er is volgens de Raad van State geen rechtsgrond voor het invoeren van inhoudelijke erkennings- of subsidiëringscriteria voor wijkgezondheidscentra.
  Deze opmerking van de Raad van State wordt niet gevolgd. Op juridisch vlak heeft de Raad van State wel een punt. Daartegen kan worden ingebracht dat in artikel 6, §1, van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden is bepaald dat de Vlaamse Regering de sectoren bepaalt waarvoor een investeringssubsidie kan verkregen worden. De zeer minimale bepalingen die zijn opgenomen in artikel 20, 21 en 22 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 september 2010 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de preventieve en de ambulante gezondheidszorg kunnen worden beschouwd als een verfijning van wat onder de sector van de wijkgezondheidscentra moet worden verstaan in het licht van het VIPA-decreet. De voorliggende bepaling betreft bovendien slechts een verfijning van het bestaande artikel 21 van het voormelde besluit van de Vlaamse Regering van 10 september 2010 (een beperkte wijziging).

- Opmerking 4.: volgens de Raad van State moeten de artikelen 66 tot 68 van het ontwerp (wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 2017 houdende de procedureregels voor de subsidiëring van infrastructuur van ziekenhuizen) nog onderworpen worden aan het advies van het raadgevend comité opgericht bij het intern verzelfstandigd agentschap Zorg en Gezondheid. De Raad van State stelt dat het nog niet operationeel zijn van dit raadgevend comité geen afbreuk doet aan de decretale verplichting om over de ontworpen regeling het advies van dat raadgevend comité in te winnen.
  Deze opmerking van de Raad van State wordt niet gevolgd. Het raadgevend comité is nog steeds niet operationeel en er kan niet langer gewacht worden met de goedkeuring van onderhavig besluit. Bovendien betreffen de bepalingen in kwestie slecht detailwijzigingen van het voormelde besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 2017.

- Opmerking 5.: de Raad van State stelt dat het verlenen van subsidies aan sommige voorzieningen in de sector van de persoonsgebonden aangelegenheden (bijvoorbeeld kinderopvanginitiatieven, ouderenvoorzieningen en verzorgingsinstellingen) mogelijk te beschouwen valt als staatssteun en derhalve in beginsel onder de aanmeldingsplicht bij de Europese Commissie valt. Wel kan mogelijks in de VIPA-sectoren toepassing gemaakt worden van het zogenaamde DAEB-besluit, in welk geval de aanmeldingsplicht niet geldt.
  Hierbij moet vooreerst worden opgemerkt dat het ontwerp van besluit geen ingrijpende wijziging behelst van het systeem van investeringssubsidies (zoals de Raad van State ook opmerkt).

  Zo wordt wat betreft kinderopvanginitiatieven al toepassing gemaakt van het DAEB-besluit. Ik verwijs hier naar artikel 1, derde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 maart 2011 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de sector van de voorzieningen voor gezinnen met kinderen:
  "De investeringssubsidies voor kinderopvanglocaties worden toegekend met inachtneming van het besluit 2012/21/EU van de Commissie van 20 december 2011 betreffende de toepassing van artikel 106, lid 2, van het Verdrag betreffende de

werking van de Europese Unie op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen.".
Ik verwijs hier ook naar de nota aan de Vlaamse Regering betreffende het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden en het besluit van de Vlaamse Regering van 4 maart 2011 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de sector van de voorzieningen voor gezinnen met kinderen, wat betreft de kinderopvanglocaties (VR 2016 1811 DOC. 1232/1). Onderhavig ontwerp van besluit brengt slechts beperkte wijzigingen aan in het voormelde besluit van de Vlaamse Regering van 4 maart 2011.

Wat betreft ouderenvoorzieningen gaat het enkel om beperkte wijzigingen wat betreft lokale dienstencentra, regionale dienstencentra en dagverzorgingscentra, die niet beschouwd worden als economisch.

Wat betreft de ziekenhuizen gaat het om een beperkt aantal projecten en wordt toepassing gemaakt van het DAEB-besluit. Daartoe wordt een aanpassing ingeschreven in artikel 43 van het ontwerp van besluit (aanpassing van de invoeging van artikel 26/1 in het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de verzorgingsvoorzieningen). Deze regeling is geïnspireerd op de regeling in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 2017 betreffende de subsidiëring van infrastructuur van ziekenhuizen en in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 2017 houdende de procedureregels voor de subsidiëring van infrastructuur van ziekenhuizen.

- Opmerking 7.: de aanhef van het ontwerpbesluit wordt aangepast zoals voorgesteld door de Raad van State.

- Opmerking 8.: deze legistieke opmerking van de Raad van State wordt gevolgd. De tekst wordt aangepast zoals voorgesteld door de Raad van State.

- Opmerking 9.: de betreffende verwijzing is inderdaad foutief. De tekst wordt aangepast zoals voorgesteld door de Raad van State.

- Opmerking 10.: De Raad van State heeft opmerkingen bij de terugwerkende kracht van de artikelen 21 en 65 van het te nemen besluit. Ingevolge artikel 71 van het ontwerp hebben deze artikelen immers uitwerking met ingang van 1 januari 2017. Deze opmerking van de Raad van State wordt gevolgd. De betreffende artikelen zullen in werking treden op 1 januari 2019.

7. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist haar definitieve goedkeuring te hechten aan het bijgaande ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering houdende wijziging van diverse besluiten inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden.

Jo VANDEURZEN
Vlaams minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin